

*LETNÍ SETKÁNÍ
SUMMER ENCOUNTERS
SOMMERBEGEGNUNGEN
ЛЕТНИЕ ВСТРЕЧИ*

Galerie MIRO

LETNÍ SETKÁNÍ SUMMER ENCOUNTERS SOMMERBEGEGNUNGEN ЛЕТНИЕ ВСТРЕЧИ

BRAQUE Georges (1882–1963)

DIX Otto (1891–1969)

CHAGALL Marc (1887–1985)

MIRÓ Joan (1893–1983)

PENCK A. R. (1939–2017)

PICASSO Pablo (1881–1973)

SOKOL Koloman (1902–2003)

TÀPIES Antoni (1923–2012)

UHLMANN Hans (1900–1975)

VASARELY Victor (1906–1997)

WARHOL Andy (1928–1987)

★

ANTES Horst (*1936)

ARROYO Eduardo (*1937)

BASELITZ Georg (*1938)

CIMIOTTI Emil (*1927)

DOKOUPIL Jiří Georg (*1954)

HOCKNEY David (*1937)

IKEMURA Leiko (*1951)

KNOEBEL Imi (*1940)

LÜPERTZ Markus (*1941)

MIRO Gallery Prague

Letní setkání

Není úplně běžné, vidět v Praze společně díla Pabla Picassa, Marca Chagalla, Andy Warhola, Victora Vasarelyho, Antoni Tàpiese, Joana Miró a mnoha dalších světových umělců. Je to důsledek a zúročení třicetileté spolupráce Galerie MIRO s Galeríí Michael Haas sídlící v Berlíně a v Curychu. Sbírky této galerie podpořily nejednu výstavu v Galerii MIRO, tedy v galerii sídlící v bývalé rudolfínské kapli Svatého Rocha na Strahovském nádvoří. Jedním z vrcholů této spolupráce byla samostatná výstava Pabla Picassa. Stálý návštěvník Galerie se však mohl v uplynulých letech seznámit s tvorbou mnoha významných umělců z různých zemí, reprezentujících pestrý škálu současných uměleckých trendů. Vzhledem k provenienci sbírky nepřekvapí mimořádně dobrý přehled o německé scéně. Tu na výstavě reprezentují ukázky tvorby Otto Dixe, A. R. Pencka, Markuse Lüpertz, Georga Baselitze, Hanse Uhlmanna, Horsta Antese, Imi Knoebela, a také Jiřího Georga Dokoupila. Mimo tuto orientaci je zde dobře zastoupena pařížsko – středomořská větev, klasická světová moderna, zastoupená především díly Pabla Picassa, Marca Chagalla, George Braqua, Victora Vasarelyho a ukázkou tvorby geniálních Katalánců Antoni Tàpiese a Joana Miró. Průlom do jiného výtvarného světa zde ukazují obrazy angloamerických pop-artistů Andy Warhola a Davida Hockneye. Není bez zajímavosti, že největší sbírky angloamerických pop-artistů jsou v německých sbírkách. Lze tedy shrnout, že výstava představuje dobrodružství vývoje výtvarného umění v uplynulých 100 letech (od O. Dixe po J. G. Dokoupila). To však není cílem této přehlídky, naopak, díla spolu komunikují spíše svou kvalitou – napříč trendy a vývojovými proměnami.

Jeden z tvůrců kubismu **Pablo Picasso** se v letech krátce po 2. světové válce znovu dostal do víru kubismu, tentokrát obohaceného poněkud drásavým surrealismem a existencialismem. Ale stále více u něj vystupuje na povrch jeho zájem o člověka. Většinou má svá milovaná témata – antický mýtus, korida, cirkus, malíř a jeho model. Mistrovská Picassova kresba je dokonale využívána pro litografické a jiné techniky.

Georges Braque je tu zastoupen grafikami vytvořenými ve zralejším věku. U Braqua vystupuje na povrch jeho smysl pro symetrii, novou dekorativnost i propracovanou kompozici. Je opravdovým mistrem barvy a francouzské výtvarné kultivovanosti. Ne náhodou vytvořil s Picassem nerozlučnou kubistickou dvojici. Ve své odlišnosti se ve vzájemné konfrontaci tolik potřebovali! Ve čtyřicátých a padesátých letech se však již jejich cesty definitivně rozešly.

V obrazech **Marca Chagalla** se promítá jeho fantaskně pohádkové vnímání života a jeho práce s biblickými tématy. Atmosféra tajemna a duchovnosti navazuje na jeho raná díla z domovského, židovského prostředí ve Vitebsku. Andělé, tanečníci, houslisti, zamilovaní, domácí zvířata, všichni se vznášejí v duchovních vlnách okouzlení a vzpomínek.

Antoni Tàpies je jedním z tvůrců hnutí zvaného informel. Ten měl velmi silnou pozici ve Španělsku, kde se stal jeho vůdčí osobností především Antoni Tàpies. Jeho renomé v rodné Barceloně dokládá i krásné Tàpiesovo museum. Španělský informel měl už na konci padesátých let významný vliv na mladé hnutí podobného charakteru s centrem na pražské AVU.

Snad nejkatalánštější malíř **Joan Miró** byl vždy velmi ceněn a podobně jako Antoni Tàpies má v Barceloně své vlastní, krásné muzeum, kde pod středomořským sluncem vyniká jeho jásavá barevnost. Na vystavené „Kresbě na stěně“ musíme opět vzpomenout na český informel, případně Boudníkovy kresby na zdi. Miróova práce s barvou je ovšem jedinečná.

Základy moderního vidění člověka a jeho osudu v tragické době jsou zaznamenány v kresbách německé zakladatelské generace moderního umění, tedy i v kresbách **Otto Dixe**. Smysl pro ironii, karikaturu či satiru se u něj prohloubil vlivem válečných zážitků k drásavé provokaci, srovnatelné s dílem Georga Grosze nebo spisovatelů Karla Krause či dokonce Jaroslava Haška.

V šedesátých letech byl pop-art rozhodně revoluční, v USA fascinující, stejně jako osobnost **Andy Warhola**. Jeho obrazy jsou opravdu ikonami druhé poloviny 20. století. Tento nejameričtější výtvarný styl měl živou odezvu v Evropě. A platí, že nejlepší sbírky pop-artu jsou v Německu. Geniálně výmluvné jsou portrétní kresby Andy Warhola. Působí svou jednoduchostí, jsou však přesně posazené a prozrazují důkladné školení reklamního grafika. Mladý Warhol dokázal udělat z prosté kresby boty umělecké dílo. Později navrhl aktuální respekt portrétní tvorbě. Jeho zde vystavený portrét „Joseph Beuys in Memoriam“ z roku 1986 je pozdní tisk, ale zajímavý pro své střeoevropské zaměření.

V Británii se pop-artové hnutí vyvíjelo souběžně s americkým a přitom si uchovávalo vlastní charakter. **David Hockney** je jedním z jeho nejvýznamnějších světytných představitelů. Hockney dokáže své dílo tvůrčím způsobem obohacovat mnoha inspiračními zdroji. Popularita pop-artu v angloamerickém světě byla umocňována současnou popularitou nové hudby.

Victor Vasarely byl již vystaven v Galerii MIRO před několika lety, společně s mladými hamburskými umělci, kteří se hlásili k „vasarelyovskému“ vlivu. Tento vliv zasáhl především v 60. a hlavně v 70. letech do životního prostoru, do architektury, v níž je aktivním strůjcem prostředí.

K německé obrodě expresionismu, neoexpresionismu, může být přiřazena skupina jiná, mnohem mladší, vlastně procházející napříč generacemi. Je to pochopitelné, střeoevropský expresionismus a sociálně kritické tendence byly a jsou stále nějakým způsobem aktuální. Odráží je i existenciální „dramata všedního dne“ **Georga Baselitze**, v současnosti velmi ceněného autora.

Markus Lüpertz (narozen roku 1941 v Reichenbergu, nyníšším Liberci) je jedním z nejvýznamnějších současných německých malířů. Je také sochař, spisovatel, pedagog umění a jazzový pianista. Patří ke generaci (stejně jako A.R. Penck), která měla potřebu se vyrovnat s těžkým dědictvím poválečného Německa. Byl tu expresionismus i romantický, hrdinský patos ve smutné ironii. Vyučoval

v Karlsruhe na Akademii výtvarných umění, později v Düsseldorfu kde byl přes 20 let ředitelem Kunstakademie. K umění přistupuje velmi poctivě a zodpovědně, zajímají ho i přesahy do jiných žánrů. V poslední době měl dvě samostatné výstavy v České republice: v Oblastní galerii v Liberci a na jaře 2018 v Galerii MIRO.

Hans Uhlmann se narodil roku 1900 v Berlíně, kde i zemřel roku 1975. V Berlíně také studoval a sám později i vyučoval. Jeho sochařská tvorba byla nacisty klasifikována jako „zvrhlé umění“, později byl ale ceněn jako významný inspirátor v sochařské tvorbě pro veřejný prostor. Tyto kvality má i vystavená kresba z roku 1951. Prozrazuje vpravdě sochařský smysl pro objem a hmotu. Reprezentuje zde padesátá léta. Připomíná dobu, kdy abstraktní umění bylo nejvyšší metou, v Americe se ujímal vlády abstraktní expresionismus a v Evropě nově vyprofilovaná Pařížská škola. Přesto i v počátcích Uhlmannovy tvorby jsou patrné inspirace lidskou postavou nebo spíše sestavou více postav. A to v jeho kresbách i sochách.

A. R. Penck, vlastním jménem Ralf Winkler, již jako malý hoch zažil bombardování Drážďan. Uměleckou kariéru začal návštěvami večerních kurzů na Hochschule für Bildende Künste v rodných Drážďanech. V roce 1968 přijal pseudonym A.R. Penck podle pozoruhodného geologa Albrechta Pencka. V téže době se začal uplatňovat na západě. Nakonec se stal jedním z nejdůležitějších představitelů německého umění. Nejcharakterističtějším rysem jeho tvorby je neoexpresionismus a neoprimitivismus.

Jiří Georg Dokoupil si během své kariéry vytvořil vlastní zobrazovací svět, vlastní výtvarný jazyk. V případě Dokoupila jde přímo o množství výtvarných jazyků, o objevitelskou posedlost. Jeho hledání nových technik a výtvarných postupů je už samo o sobě uměleckou tvorbou. Na výstavě je zastoupen třemi různými polohami: kresbou tuší, barevnými mýdlovými bublinami na akrylové základně a malbou Krista vytvořenou kouřem.

Vystavená „Červená hlava“ univerzálního umělce **Horsta Antese** je jeho charakteristickým dílem. Jeden z prvních propagátorů „nové figurace“ těmito svými „hlavonožci“ reagoval na dětskou kresbu, pro kterou je hlava středobodem figury. Mnoho let působil jako profesor na Akademii v Karlsruhe, kde také dodnes přebývá – podobně jako v Berlíně a Florencii.

Německý malíř a sochař **Imi Knoebel** umělecky vyrůstal ve výtvarně plodné krajině západoněmeckých měst. Především na Kunstakademii v Düsseldorfu, kde se spřátelil s Josephem Beuysem a Blinky Palermem. Tomu věnoval významný minimalistický cyklus „24 barev pro Blinkyho“. Vystavené dílo v Galerii MIRO dokládá smysl pro puristický minimalismus blízký Kazimiru Malevičovi. Zároveň jsou zdánlivě jednobarevné plochy rozbrázděny do množství dramatických barevných kaskád.

Španělský malíř **Eduardo Arroyo** je umělcem politicky aktivním, který se věnuje i designu, módě a dokonce parodickým komiksovým motivům. Můžeme vzpomenout Picassovy „komiksy“ zesměšňující vládu a válku diktátora Franka. Arroyo je zastoupen v mnoha prestižních, světových muzeích.

Jedinou sochou na výstavě jsou impozantní bronzová křídla sochaře **Emila Cimiottiho**, umělce narozeného v roce 1927 v Göttingenu. Po prožitých strastech války, studoval ve Stuttgartu, v Berlíně i v Paříži (u sochaře Ossipa Zadkina). Při loňských devadesátinách byla jeho tvorba oceněna sérií výstav po území Německa.

Trošku exotického vlivu vnáší do expozice **Leiko Ikemura**, umělkyně, která se přidržuje orientálních výtvarných tradic. Nezůstává však v jejich zajetí, její inspirace jsou otevřeny světu, ale ráda používá kresebných postupů u temper a pigmentů, nanášených na papíry nebo plátna s přiznanou přírodní strukturou. Tajemná příroda s horami a jezery je v jejích obrazech prostředí, ve kterém je bytostem souzeno žít.

Koloman Sokol dosáhl během svého více než stoletého života mnoha ocenění, v mnoha zemích. Studoval na pražské Akademii výtvarných umění u M. Švabinského a F. T. Šimona, ale také v Paříži u Františka Kupky. Sám potom vyučoval v Mexiku a ovlivnil svým výrazně sociálním, středoevropským expresionismem generaci slavných mexických výtvarníků. Tím se významně zapsal do historie umění v Americe. V určitých aspektech byl blízký Picassovi, který Kolomana Sokola znal a také si ho považoval.

Mgr. Petr Štěpán, 2018
historik umění

Summer Encounters

Having a chance to see works by world artists such as Pablo Picasso, Marc Chagall, Andy Warhol, Victor Vasarely, Antoni Tàpies, Joan Miró and many others at a single site in Prague is not something very frequent. It is the outcome of and capitalisation on the cooperation between MIRO Gallery and Michael Haas Gallery located in Berlin and Zurich that has been underway for thirty years. Over this period, collections of the latter institution have supported many an exhibition at MIRO Gallery, i.e. one that can be found in the former Rudolphine Chapel of St. Roch in the courtyard of Strahovské nádvoří. Of these, an exhibition devoted specially to Pablo Picasso was just one of the highlights of the joint efforts, but those attending the gallery on a rather frequent basis were given the opportunity of becoming familiar with the production of more notable artists from a variety of countries in the past years – those who represent a wide range of modern trends of arts. Given the provenance of the cooperating collection, the extremely good overview it provides of the German stage will be no surprise. As part of the current exhibition, it is represented by examples of works by Otto Dix, A.R. Penck, Markus Lüpertz, Georg Baselitz, Hans Uhlmann, Horst Antes and Imi Knoebel, plus there are pieces of arts by Jiří Georg Dokoupil. Outside this orientation, the Paris-Mediterranean branch – the classical world modernism – is represented very well, especially by works by Pablo Picasso, Marc Chagall, Georges Braque and Victor Vasarely; Antoni Tàpies and Joan Miró, the great Catalans, are present as well. Paintings by Anglo-American pop-art protagonists Andy Warhol and David Hockney Anglo-American present a breakthrough to the other side of the world of arts. Interestingly, the largest collections of Anglo-American pop-art can be found at sites in Germany. To sum up, the exhibition presents the adventure of the evolution of visual arts in the most recent 100 years (from O. Dix up to J. G. Dokoupil). However, this is not the very aim of the display; indeed, it is rather quality through which the pieces of work interact across the trends and developmental changes.

In the years shortly after World War II, one of the architects of Cubism **Pablo Picasso** re-entered this whirling style – this time made more varied by rather harrowing Surrealism and Existentialism. However, his interest in humans is increasingly rising above the surface. He has mostly his beloved topics – ancient myths, the corrido, the world of circus, painters and their models. The masterful Picasso drawing is perfectly used for lithography and other techniques.

Georges Braque is present with his artwork created in his rather rounded years. Braque is distinct with his sense of symmetry, new decorativeness and sophisticated composition. He is a real champion of colours and French graphic cultivatedness. It is no accident that Braque formed up an inseparable Cubist team of two with Picasso. Actually, they needed each other very much with their differences for mutual confrontation! In the 1940s and 1950s, however, their paths diverged for good.

Marc Chagall's paintings reflect the artist's fancifully fairytale perception of life as well as his work with Biblical topics. The atmosphere of mystery and spirituality builds on his early works from his native – Jewish – setting in Vitebsk. Angels, dancers, violin players, those in love, pets – all hover in spiritual waves of fascination and memories.

Antoni Tàpies is one of the architects of Arte Informale. Spain was the stronghold of the movement and it was exactly Antoni Tàpies who became the leading personality. His reputation in his native Barcelona is demonstrated even through the beautiful Tàpies Museum. Already in the late 1950s, the Spanish wing of the the movement had a significant impact on young movement of similar character, its centre being at Prague Academy of Fine Arts.

Perhaps the most genuine painter of Catalonia, **Joan Miró**, was always much appreciated and has, like Antoni Tàpies, his own beautiful museum in Barcelona, where his rejoicing colours stand out under the Mediterranean sun. His "Drawing on the wall" on display, once again, makes everyone remember the Czech wave of Arte Informale, or maybe Boudník's drawing on the wall. However, the Miró's work with colours is a real speciality.

The foundations for a modern perception of a human and human destiny in tragic times are recorded in the drawings made by the German founder generation of modern arts, which goes for the drawings by **Otto Dix** as well. For this painter, his sense of irony, caricature and satire deepened based on the war experiences to turn into harrowing provocation, comparable with the work of Georg Grosz or writers Karl Krause or even Jaroslav Hašek.

In the sixties, pop-art was definitely a revolutionary style; in the U.S., it was a also fascinating, as well as was the personality of **Andy Warhol**. Warhol's paintings and pictures are really icons of the second half of the 20th century. This most characteristic American art style had a lively response in Europe. And, truly, the best collections of pop-art are located in Germany. The portrait drawings by Andy Warhol are brilliantly expressive. They impress with their simplicity, they are however exactly set and reveal a thorough training of an advertisement graphic designer. Young Warhol managed to turn a simple drawing of a shoe into a work of art. Later, he restored the current respect for portrait production. The portrait by Warhol entitled "Joseph Beuys in Memoriam" of 1986 is the late printing, but it raises attraction for its Central European focus.

In Britain, the pop-art movement developed in parallel with that of the America while preserving its own character. **David Hockney** is one of its most important peculiar leaders. Hockney can make his work more diverse – in a creative manner – through numerous sources of inspiration. The popularity of pop-art in the Anglo-American world was reinforced through the then popularity of new music.

Victor Vasarely was already displayed in MIRO Gallery several years ago – along with young Hamburg artists who had committed to the "Vasarelysm" influence, which intervened – particularly in the 1960s, and, chiefly, in the 1970s, into the living space, into the architecture in which Vasarely is an active inventor of the setting.

The German resurrection of Expressionism – Neo-Expressionism – is one which may be assigned another group; much younger, it actually passes across generations. It is understandable – Central European Expressionism and socially critical trends were and still are topical in some ways. They are also reflected in the existential “dramas of everyday life” by **Georg Baselitz**, now included in highly valued authors.

Markus Lüpertz (born 1941 in Reichenberg - now Liberec) is one of the most important modern German painters; he is also a sculptor, a writer, a teacher of arts and a jazz pianist. He belongs to the generation (as well as A.R. Penck) which needed to deal with a difficult legacy of post-war Germany. There was both Expressionism and romantic, heroic pathos in the sad irony. Lüpertz was a teacher at Academy of Visual Arts in Karlsruhe and, later on, in Düsseldorf, where he was active as the director of Kunstakademie more than 20 years. Art is something he takes very honestly and responsibly, attracted even by overlaps with other genres. Very recently, Lüpertz had two special exhibitions in the Czech Republic: one at Regional Gallery in Liberec and the other at MIRO Gallery in spring 2018.

Hans Uhlmann was born in Berlin (in 1900), where he also died in 1975. It was also here where he studied, and, later on, taught. His sculptural work was classified as “perverse art” by the Nazis; later on, however, he was hailed as a major personality inspiring the sculptural production intended for public areas. The same qualities can be attributed to the drawing from 1951, displayed in the gallery. It reveals a truly sculptural sense of volume and mass. It represents the 1950s as part of the exhibits. It recalls the time when abstract art was the highest point; Abstract Expressionism and newly profiled École de Paris were taking the lead in America and Europe, respectively. Yet inspirations by a human figure or rather a set of multiple figures are apparent even in the beginning of Uhlmann creative career, in his drawings and in his statues.

A. R. Penck (his real name: Ralf Winkler) experienced the bombing of Dresden already as a little boy. His artistic career started by visiting evening courses at Hochschule für Bildende Künste in his native Dresden. In 1968, he took a pseudonym of A. R. Penck after Albrecht Penck – a remarkable geologist. At the same time, Winkler began to be visible in the West. Eventually, he became one of the most important representatives of German arts. Neo-Expressionism and Neo-Primitivism are the features most typical of his production.

During his career, **Jiří Georg Dokoupil** designed his own imaging world – his own artistic language. In his case, it involves a real multitude of visual art languages – an obsession of an explorer. His search for new techniques and artistic procedures is already artistic creation in itself. At the exhibition, Dokoupil is present with three different levels: an ink drawing, colourful soap bubbles on an acrylic base, and a painting showing Jesus Christ and made using smoke.

The “Red Head” on display by **Horst Antes** is a piece of work typical of this universal artist. One of the first to promote the “new-line figural painting”, he used his “cephalopods” – like this one displayed – to respond to children drawings for which the head is at the heart of figure. For many years, Antes was active as Professor at Academy in Karlsruhe – a town in which he resides to this day, similarly as with Berlin and Florence.

Artistically, German painter and sculptor **Imi Knoebel** was growing up in the artistically fruitful landscape of West Germany’s cities. This particularly involved Kunstakademie in Düsseldorf where he made friends with Joseph Beuys and Blinky Palermo. The latter was one to whom Knoebel devoted his major minimalist cycle entitled “24 colours for Blinky”. The work on display at MIRO Gallery illustrates the sense of purist minimalism close to Kazimir Malevich. At the same time, the seemingly monochromatic areas are grooved to form a number of dramatic, colourful cascades.

Spanish painter **Eduardo Arroyo** is a politically active artist active in the field of design, fashion, and even motifs of parody comics. We can remember Picasso’s “cartoons” ridiculing the government and the war of dictator Franco. Arroyo is present in numerous prestigious museums around the world.

The single statue of the exhibition involves impressive bronze wings made by sculptor **Emil Cimiotti** – an artist born in Göttingen, 1927. After the hardships of war he experienced, Cimiotti studied in Stuttgart, in Berlin and even in Paris (where led by sculptor Ossip Zadkine). On the occasion of his 90th birthday last year his production was honoured by a series of exhibitions held across Germany.

Leiko Ikemura brings a little bit of exotic influence into the exhibition – a female artist who holds onto the oriental tradition of visual arts. She is however far from being a captive of the same – her inspiration is open to the world while she is happy to utilise drawing procedures for temperas and pigments which she applies to paper or canvas without hiding the natural structure. Within her paintings, the mysterious world of nature with mountains and lakes forms a setting in which beings are condemned to live.

During his life which exceeded 100 years, **Koloman Sokol** achieved a number of awards in many countries. He studied at Prague’s Academy of Fine Arts under the guidance of M. Švabinský and F. T. Šimon, as well as in Paris where František Kupka played the teacher’s role. Subsequently, Sokol was active as a teacher in Mexico to influence a whole generation of country’s famous visual artists through his distinct, social, Central European expressionism, leaving a notable footprint in the history of art in America. In some aspects, Koloman Sokol was very close to Picasso who known and valued this artist.

Petr Štěpán, 2018
Art Historian

Sommerbegegnungen

Es ist wohl eher selten, in Prag nebeneinander Werke von Pablo Picasso, Marc Chagall, Andy Warhol, Victor Vasarely, Antoni Tàpies, Joan Miró und vielen anderen Künstlern von Weltruf zu sehen. Das ist das Ergebnis von dreißig Jahren Zusammenarbeit der Galerie MIRO mit der Galerie Michael Haas mit Sitz in Berlin und Zürich. Die Sammlungen der genannten Galerie haben so manche Ausstellung in der Galerie MIRO unterstützt, also der Galerie, die in der einstigen rudolphinischen St. Rochus-Kapelle im Klosterhof Strahov ihren Sitz hat. Einer der Glanzpunkte dieser Zusammenarbeit war die selbständige Ausstellung von Pablo Picasso. Dauerbesucher der Galerie konnten aber in den vergangenen Jahren mit dem Schaffen vieler namhafter Künstler aus allen möglichen Ländern bekannt werden, die für die bunte Skala der gegenwärtigen Kunsttrends stehen. Angesichts der Provenienz dieser Sammlung überrascht eine außerordentlich gute Übersicht der deutschen Szene nicht. Diese wird auf der Ausstellung von Beispielen aus dem Schaffen von Otto Dix, A. R. Penck, Markus Lüpertz, Georg Baselitz, Hans Uhlmann, Horst Antes, Imi Knoebel und auch Jiří Georg Dokoupil repräsentiert. Neben dieser Orientierung ist hier auch die Pariser und mediterrane Richtung vertreten, die klassische Moderne von Weltrang, präsentiert vor allem durch Werke von Pablo Picasso, Marc Chagall, Georges Braque, Victor Vasarely sowie Beispielen aus den Werken der genialen Katalanen Antoni Tàpies und Joan Miró. Den Durchbruch in eine ganz andere Kunstwelt zeigen hier die Bilder der angloamerikanischen Vertreter der Pop-Art Andy Warhol und David Hockney. Es ist nicht uninteressant, dass sich die größten Bestände der angloamerikanischen Pop-Art in deutschen Sammlungen befinden. Zusammenfassend kann man also sagen, dass die Ausstellung den abenteuerlichen Werdegang der bildenden Kunst in den vergangenen 100 Jahren (von O. Dix bis J. G. Dokoupil) vorführt. Das ist allerdings nicht das Ziel dieser Schau, im Gegenteil, die Werke kommunizieren vielmehr durch ihre Qualität miteinander – quer durch die Trends und entwicklungsbedingten Wandlungen.

Einer der Väter des Kubismus, **Pablo Picasso**, ist in den ersten Nachkriegsjahren erneut in den Wirbel des Kubismus geraten, der in diesem Fall mit einem gewissermaßen peinigen Surrealismus und Existenzialismus angereichert war. Aber immer mehr kam bei ihm sein Interesse am Menschen durch. Die meisten Werke gelten seinen beliebten Themen – dem antiken Mythos, der Corrida, dem Zirkus, dem Maler und seinem Modell. Die Meisterschaft von Picassos Zeichnung erlaubte eine perfekte Verwendung für die Lithografie und andere Techniken.

Georges Braque ist hier durch seine im reiferen Alter entstandenen Grafiken vertreten. Bei Braque kommt sein Sinn für Symmetrie, neues Dekor und durchgearbeitete Komposition hervor. Er ist ein wahrer Meister der Farbe und französischen bildnerischen Kultiviertheit. Nicht durch Zufall bildete er zusammen mit Pablo Picasso ein unzertrennliches kubistisches Zweigespann, das sich in seiner Unterschiedlichkeit dringend zur gegenseitigen Konfrontation brauchte! In den 40er und 50er Jahren haben sich ihre Wege dann endgültig getrennt.

Aus den Bildern **Marc Chagalls** spricht seine phantasievoll-märchenhafte Wahrnehmung des Lebens und seine Arbeit mit biblischen Themen. Die geheimnisvolle, durchgeistigte Atmosphäre knüpft an seine Frühwerke aus dem heimatlichen jüdischen Milieu von Witebsk an. Engel, Tanzende, Geiger, Verliebte, Haustiere, alle werden von den geistigen Wellen der Bezauberung und Erinnerungen getragen.

Antoni Tàpies ist einer von den Schöpfern der als „Informel“ oder „art informel“ bezeichneten Bewegung. Diese erlangte eine sehr starke Stellung in Spanien, wo in erster Linie Antoni Tàpies zu einer der führenden Persönlichkeiten wurde. Für sein Renommee in seiner Vaterstadt Barcelona spricht auch das herrliche Tàpies-Museum. Das spanische Informel hatte schon gegen Ende der 50er Jahre einen bedeutenden Einfluss auf eine junge Bewegung ähnlicher Orientierung mit dem Schwerpunkt an der Prager Kunstakademie (AVU).

Der wohl katalanischste Maler **Joan Miró** war immer hoch geschätzt und hat so ähnlich wie Antoni Tàpies in Barcelona ein eigenes schönes Museum, wo unter der Mittelmeersonne seine triumphierende Farbigeit hervorragt. Vor der ausgestellten „Wandzeichnung“ wird man wieder an das tschechische Informel erinnert, eventuell auch an Boudniks Wandzeichnung. Mirós Umgang mit der Farbe bleibt freilich einzigartig.

Die Grundlagen der modernen Sicht auf den Menschen und seine Geschehnisse in tragischer Zeit sind in den Zeichnungen der deutschen Gründergeneration der modernen Kunst zusammengefasst, also auch in den Zeichnungen von **Otto Dix**. Sein Sinn für Ironie, Karikatur oder Satire hat sich unter dem Eindruck der Kriegserlebnisse zu einer schreienden Provokation vertieft, vergleichbar mit dem Werk von Georg Grosz bzw. des Schriftstellers Karl Kraus und schließlich auch von Jaroslav Hašek.

In den 60er Jahren war die Pop-Art ganz entschieden revolutionär, in den USA faszinierend, ebenso die Persönlichkeit **Andy Warhols**. Dessen Bilder sind wahre Ikonen der zweiten Hälfte des 20. Jahrhunderts. Dieser höchst amerikanische Kunststil fand auch in Europa einen regen Widerhall. Und es stimmt, dass sich die besten Pop-Art-Sammlungen in Deutschland befinden. Von genialer Aussagekraft sind auch Andy Warhols Porträtzeichnungen. Sie beeindrucken durch ihre Schlichtheit, sind dabei aber präzise angelegt und verraten die gründliche Schulung eines Werbegrafikers. Der junge Warhol hatte es verstanden, aus der schlichten Zeichnung eines Schuhs ein Kunstwerk zu machen. Später hat er den aktuellen Respekt wieder der Porträtkunst zugewandt. Sein hier ausgestelltes Porträt „Joseph Beuys in Memoriam“ aus dem Jahr 1986 ist ein später Druck, doch wegen seiner mitteleuropäischen Hinwendung durchaus interessant.

In Britannien hat sich die Pop-Art-Bewegung parallel zur amerikanischen entwickelt und dabei ihren eigenen Charakter bewahrt. **David Hockney** ist einer der bedeutendsten autochthonen Vertreter. Die Popularität der Pop-Art in der angloamerikanischen Welt erfuhr ihre Verstärkung durch die gleichzeitige Popularität der neuen Musik.

Victor Vasarely ist bereits vor einigen Jahren in der Galerie MIRO ausgestellt worden, zusammen mit jungen Hamburger Künstlern, die sich zur Beeinflussung durch ihn bekannten. Dieser Einfluss hat vor allem in den 60er und 70er Jahren in Lebensraum und Architektur eingegriffen, wodurch er zum aktiven Mitgestalter der Umwelt geworden ist.

Dem deutschen Expressionismus-Revival oder Neoexpressionismus kann eine andere, erheblich jüngere Gruppe zugeordnet werden, die eigentlich quer durch die Generationen reicht. Das ist begreiflich; der mitteleuropäische Expressionismus und die sozialkritischen Tendenzen waren und sind immer noch auf irgendeine Weise aktiv. Sie werden auch im existentiellen „Alltagsdrama“ von **Georg Baselitz** widergespiegelt, einem gegenwärtig sehr geschätzten Autor.

Markus Lüpertz (geb. 1945 in Reichenberg, dem heutigen Liberec), ist einer der bedeutendsten deutschen Gegenwartsmaler. Daneben auch Bildhauer, Schriftsteller, Kunsterzieher und Jazzpianist. Er gehört (genau wie A.R. Penck) zur Generation, der an der Bewältigung des schweren Nachkriegserbes in Deutschland gelegen war. Hier gab es nun den Expressionismus, aber auch ein romantisch-heroisches Pathos in trauriger Ironie. Er lehrte an der Akademie der bildenden Künste in Karlsruhe, später in Düsseldorf, wo er über 20 Jahre Direktor der Kunstakademie war. Sein Zugang zur Kunst ist sehr aufrichtig und verantwortungsvoll, wobei ihn auch Übergriffe auf andere Genres interessieren. In letzter Zeit hatte er zwei selbständige Ausstellungen in der Tschechischen Republik: in der Regionalgalerie Liberec und im Frühjahr 2018 in der Galerie MIRO.

Hans Uhlmann wurde 1900 in Berlin geboren, wo er 1975 auch verstorben ist. In Berlin hat er auch studiert und später selbst gelehrt. Seine Bildhauerarbeiten wurden in der NS-Zeit als „entartete Kunst“ eingestuft, später wurde er aber als bedeutender Inspirator für Bildhauerarbeiten für den öffentlichen Raum geschätzt. Über diese Qualität verfügt auch die ausgestellte Zeichnung aus dem Jahr 1951, die einen zutiefst bildhauerischen Sinn für Umfang und Masse verrät und hier die 50er Jahre repräsentiert. Sie erinnert an eine Zeit, zu der die abstrakte Kunst als höchstes Ziel galt, in Amerika der abstrakte Expressionismus und in Europa die neu profilierte Pariser Schule ganz groß herauskamen. Trotzdem sind in den Anfängen von Uhlmanns Schaffen Inspirationen an der Menschengestalt oder vielmehr an der Zusammensetzung mehrerer Gestalten zu sehen. Und das sowohl in seinen Zeichnungen als auch Plastiken.

A. R. Penck, mit eigentlichem Namen Ralf Winkler, hat als kleiner Junge die Bombardierung Dresdens erlebt. Seine Künstlerkarriere begann mit dem Besuch von Abendkursen an der Hochschule für Bildende Kunst in seiner Heimatstadt Dresden. Im Jahr 1968 legte er sich das Pseudonym A. R. Penck nach dem namhaften Geologen Albrecht Penck zu. In jener Zeit kam er allmählich auch im Westen zur Geltung. Schließlich wurde er zu einem der wichtigsten Vertreter der deutschen Kunst. Besonders kennzeichnend für sein Schaffen sind Neoexpressionismus und Neoprimitivismus.

Jiří Georg Dokoupil hat im Lauf seiner Karriere eine eigene Abbildungswelt oder eigentlich Kunstsprache geschaffen. Im Falle Dokoupils handelt es sich direkt um eine Vielzahl von Kunstsprachen, um entdeckende Besessenheit. Seine Suche nach neuen Techniken und bildnerischen Verfahren ist an sich schon künstlerisches Schaffen. Auf der Ausstellung ist er mit drei verschiedenen Positionen vertreten: mit Tuschezeichnung, bunten Seifenblasen auf Acrylbasis und dem mit Rauch geschaffenen Christusbild.

Der ausgestellte „Rote Kopf“ des Universalkünstlers **Horst Antes** ist dessen markantestes Werk. Einer der ersten Propagatoren der „neuen Figuration“ hat mit diesen seinen „Kopffüßlern“ auf die Kinderzeichnung reagiert, für die der Kopf den Mittelpunkt der Figur darstellt. Viele Jahre wirkte er als Professor an der Akademie in Karlsruhe, wo er sich bis heute aufhält – daneben auch in Berlin und Florenz.

Der deutsche Maler und Bildhauer **Imi Knoebel** ist als Künstler in der bildnerisch fruchtbaren Gegend der westdeutschen Städte herangewachsen, insbesondere an der Kunstakademie in Düsseldorf, wo er sich mit Joseph Beuys und Blinky Palermo angefreundet hat. Diesem hat er den bedeutenden minimalistischen Zyklus „24 Farben für Blinky“ gewidmet. Das in der Galerie MIRO ausgestellte Werk beweist Sinn für einen Kasimir Malewitsch nahe stehenden puristischen Minimalismus. Gleichzeitig sind die vermeintlich einfarbigen Flächen zu einer Vielzahl dramatischer Farbkaskaden zerfurcht.

Der spanische Maler **Eduardo Arroyo** ist ein politisch aktiver Künstler, der sich auch Design, Mode und sogar parodistischen Comics-Motiven widmet. Dabei wird man an Picassos „Comics“ erinnert, welche die Herrschaft und den Krieg des Diktators Franco lächerlich machten. Arroyo ist in zahlreichen angesehenen Museen von Weltruf vertreten.

Die einzige Plastik dieser Ausstellung sind die imposanten Bronzeflügel des Bildhauers **Emilio Cimiotti**, eines 1927 in Göttingen geborenen Künstlers. Nach überstandenen Kriegsleiden hat er in Stuttgart, Berlin und Paris (beim Bildhauer Ossip Zadkin) studiert. Anlässlich seines neunzigsten Geburtstags wurde sein Werk im vorigen Jahr mit einer Reihe von Ausstellungen auf deutschem Boden gefeiert.

Einen Hauch von Exotik bringt **Leiko Ikemura** in die Ausstellung, eine Künstlerin, die sich an die orientalischen Maltraditionen hält. Allerdings ist sie nicht voll darin befangen, ihre Inspirationen sind weltoffen, doch greift sie gern zu den Zeichenverfahren bei Tempera und Pigmenten, die auf Papier oder Leinwand mit unverhüllter natürlicher Struktur aufgetragen werden. Eine geheimnisvolle Natur mit Bergen und Seen schafft auf ihren Bildern das Umfeld, in dem zu leben menschliche Wesen verurteilt sind.

Koloman Sokol hat in seinem über hundertjährigen Leben viele Anerkennungen erhalten, und das in zahlreichen Ländern. Er hatte an der Prager Akademie der bildenden Künste bei M. Švabinský und F.T. Šimon studiert, aber auch in Paris bei František Kupka. Er selbst lehrte später in Mexiko und hat mit seinem ausgeprägt sozialen mitteleuropäischen Expressionismus eine berühmte mexikanische Künstlergeneration beeinflusst, was ihm einen bedeutenden Platz in der Kunstgeschichte Amerikas eingetragen hat. In gewissen Aspekten stand der Pablo Picasso nahe, der Koloman Sokol kannte und schätzte.

Petr Štěpán, 2018
Kunsthistoriker

Летние встречи

Не совсем обычно, когда появляется возможность увидеть в Праге вместе произведения Пабло Пикассо, Марка Шагала, Энди Уорхола, Виктора Вазарели, Антони Тапиеса, Хоана Миро и многих других мировых художников. Это явилось возможным в результате тридцатилетнего сотрудничества Галереи МИРО и Галереи Михаэль Хаас, находящейся в Берлине и Цюрихе. Собрания этой галереи поддерживали не одну выставку в Галерее МИРО, которая расположена в бывшей рудольфинской часовне Святого Роха на Страговском подворье в Праге. Одним из пиковых моментов этого сотрудничества была отдельная пражская выставка работ Пабло Пикассо. Однако в последние годы у постоянного посетителя галереи была возможность познакомиться и с творчеством многих известных художников из разных стран, представляющих широкую шкалу современных трендов в живописи. С учетом происхождения коллекции не удивляет чрезвычайно глубокий обзор немецкой сцены, представленной на выставке образцами творчества Отто Дикса, А.Р. Пенка, Маркуса Люперца, Георга Базелица, Ганса Ульмана, Хорста Антеса, Ими Кнобеля, а также Иржи Георга Докоупила. Помимо этого, здесь хорошо представлена парижско-средиземноморская линия, классический мировой модерн – прежде всего, работами Пабло Пикассо, Марка Шагала, Жоржа Брака, Виктора Вазарели и творчеством гениальных каталонцев Антони Тапиеса и Хоана Миро. Прорыв в иной художественный мир демонстрируют картины англо-американских художников поп-арта Энди Уорхола и Дэвида Хокни. Любопытно, что крупнейшие собрания работ англо-американских художников поп-арта находятся в немецких коллекциях. Поэтому можно сделать вывод: эта выставка представляет приключения на пути развития изобразительного искусства за прошедшие 100 лет (от О. Дикса до И.Г. Докоупила). Однако не в этом ее цель, наоборот, произведения объединены, скорее, своим качеством – сквозные тренды и перемены в развитии.

Одного из создателей кубизма – **Пабло Пикассо** – через несколько лет после Второй мировой войны вновь захватил вихрь кубизма, на этот раз обогащенного каким-то мучительным сюрреализмом и экзистенциализмом. Но в работах на поверхность все больше выступает интерес автора к человеку. В большинстве своем он отдает предпочтение своим излюбленным темам – это античная мифология, коррида, цирк, художник и его модель. Мастерский рисунок Пикассо в совершенстве используется в литографии и других техниках.

Жорж Брак на этот раз представлен своими графиками, созданными уже в более зрелом возрасте. У Брака ощутимо его чувство симметрии, новой декоративности и проработанной композиции. Действительно, это мастер цвета и французской изобразительной культуры. Не случайно вместе с Пикассо они явились неразлучной парой в кубизме. При всех своих отличиях они так нуждались во взаимной конфронтации! Однако в сороковые и пятидесятые годы их пути окончательно разошлись.

В картинах **Марка Шагала** отражено его фантастически сказочное восприятие жизни и работа над библейской тематикой. Атмосфера таинственности и духовности исходит из его ранних работ из домашней, еврейской среды в Витебске. Ангелы, танцоры, скрипачи, влюбленные, домашние животные – все они возносятся на духовных волнах очарования и воспоминаний.

Антони Тапиес является одним из создателей движения, получившего название информель и занявшего очень сильное место в Испании, где его лидером стал именно Антони Тапиес. В его родной Барселоне это подтверждено наличием прекрасного Музея Тапиеса. Испанский информель уже в конце пятидесятых годов оказывал значительное влияние на молодое движение подобного характера с центром в пражской Академии изобразительных искусств.

Вероятно, самый каталонский художник – **Хоан Миро** – всегда очень ценился, и как и Антони Тапиес, имеет в Барселоне свой чудесный собственный музей, где под средиземноморским солнцем особо выделяется его сияющая красочность. На выставленном «Рисунке на стене» мы снова вспомним о чешском информеле, например, это рисунки на стене Боудника. Но, конечно, владение Миро цветом уникально.

Основы современного видения человека и его судьбы в трагические времена запечатлены в рисунках поколения немецких основоположников современного искусства, в частности, в рисунках **Отто Дикса**. Чувство иронии, карикатуры или сатиры под влиянием военных впечатлений у него углублено вплоть до мучительной провокации, сравнимой с творчеством Георга Гросса или писателя Карла Крауса, да и Ярослава Гашека.

В шестидесятые годы поп-арт был решительно революционным, в США – захватывающим, как и личность **Энди Уорхола**. Его работы действительно являются иконами второй половины 20-го века. Этот самый американский изобразительный стиль получил живой отклик в Европе, и теперь лучшие собрания поп-арта находятся в Германии. Гениально выразительны портретные рисунки Энди Уорхола, берущие своей простотой, но в то же время обладающие точной постановкой, выдающей руку хорошо подготовленного рекламного графика. Молодой Уорхол сумел сделать из простого рисунка ботинка художественное произведение. Позднее он вернул нынешнее уважение к портретному творчеству. Его выставленный здесь портрет «В память о Джозефе Бойсе» работы 1986 года – это более поздняя распечатка, но интересная с учетом своей средневропейской направленности.

В Британии движение поп-арта развивалось параллельно с американским и при этом сохраняло свой собственный характер. **Дэвид Хокни** является одним из его самых крупных самобытных представителей. Хокни удается обогащать творческим способом свое произведение многими вдохновляющими источниками. Популярность поп-арта в англо-американском мире была усилена одновременной популярностью новой музыки.

Виктор Вазарели уже выставлялся в Галерее МИРО несколько лет назад совместно с молодыми художниками из Гамбурга, которые относили себя к «влиянию Вазарели». Это влияние, особенно в 60-х и, главное, в 70-х годах, проникло в жизненное пространство, в архитектуру, в которой является активным инициатором среды.

К немецкому возрождению экспрессионизма, неоэкспрессионизма может быть добавлена группа иная, намного моложе, собственно, проходящая сквозь поколения. И это понятно – среднеевропейский экспрессионизм и социально критические тенденции были и есть все еще в каком-то роде актуальными. Ее отражает и экзистенциальная «драма повседневности» **Георга Базелица**, в настоящее время высоко оцениваемого автора.

Маркус Люперц (родился в 1941 г. в Райхенберге, сегодня Либерец в Чехии) является одним из известнейших современных немецких художников. Это также скульптор, писатель, педагог искусства и джазовый пианист. Он относится к поколению (как и А.Р. Пенк), которое имело потребность примириться с тяжким наследием послевоенной Германии. Был здесь экспрессионизм и романтический, героический пафос в печальной иронии. Учился в Карлсруэ в Академии изобразительных искусств, позднее в Дюссельдорфе, где более 20 лет был директором Кунстакадемии. К искусству подходит очень уважительно и ответственно, ему интересны и выход за рамки иных жанров. В последнее время у него состоялись две авторские выставки в Чешской Республике: в Областной галерее в городе Либерец и весной 2018 года в Галерее МИРО.

Ганс Ульман родился в 1900 году в Берлине, где скончался в 1975 году. В Берлине он и учился, а позднее преподавал. Его скульптурное творчество нацисты классифицировали как «извращенное искусство», но позднее он получил признание как выдающийся вдохновитель в скульптурном творчестве для публичного пространства. Этим качествам отвечает и выставленный рисунок работы 1951 года, раскрывая истинное понимание скульптором объема и массы и представляя 50-е годы, когда абстрактное искусство достигло своей высшей отметки, в Америке главенствовал абстрактный экспрессионизм, а в Европе новый профиль Парижской школы. Несмотря на это, уже в начале творчества Ульмана явно ощущалось вдохновение фигурой человека или, скорее, группой фигур, как в скульптурах, так и в рисунках.

А. Р. Пенк, настоящее имя Ральф Винклер, мальчиком пережил бомбардировку Дрездена. Свою художественную карьеру начал с посещений вечерних курсов в Hochschule für Bildende Künste в родном Дрездене. В 1968 году взял псевдоним А. Р. Пенк в честь замечательного геолога Альбрехта Пенка. В это же время начал утверждаться на Западе. Наконец, стал одним из крупнейших представителей немецкого искусства. Наиболее характерной чертой его творчества являются неоэкспрессионизм и неопримиитивизм.

Иржи Георг Докоупил в течение своей карьеры создал собственный отображающий мир, свой художественный язык. Можно сказать, что в случае Докоупила это непосредственное множество художественных языков, своего рода одержимость открытием нового. Его поиск новых техник и изобразительных приемов уже сам по себе является художественным творчеством. На выставке он представлен тремя разными позициями: рисунком тушью, цветными мыльными пузырями на акриловой основе и изображением Христа, созданным дымом.

Выставленная «Красная голова» универсального художника **Хорста Антеса** представляет его характерное творчество. Это один из первых пропагандистов «новой фигурации», который своими «головоногими» реагировал на детские рисунки, где голова – это главный элемент фигуры. Много лет он является профессором Академии в Карлсруэ, работая по сей день, как и в Берлине, и во Флоренции.

Немецкий художник и скульптор **Ими Кнобель** в художественном смысле рос в щедрых на изобразительные таланты городах запада Германии. Прежде всего, в Кунстакадемии в Дюссельдорфе, где подружился с Йозефом Бойсом и Блинки Палермо, которому посвятил значительный минималистический цикл «24 цвета для Блинки». Выставленное в Галерее МИРО произведение демонстрирует дух пуристического минимализма, близкий Казимиру Малевичу. Одновременно с этим кажущиеся одноцветными площади разделены бороздами на множество драматических цветовых каскадов.

Испанский художник **Эдуардо Арройо** политически активен, занимается дизайном, модой и даже пародийными мотивами комикса. Можно вспомнить «комиксы» Пикассо, высмеивающие правительство и войну диктатора Франко. Творчество Арройо представлено во многих престижных мировых музеях.

Единственная на выставке скульптура – импозантные бронзовые крылья работы скульптора **Эмиля Чимиотти**, художника, родившегося в 1927 году в Геттингене. После пережитых страданий войны он учился в Штутгарте, в Берлине и Париже (у скульптора Осипа Цадкина). В ходе его прошлогоднего девяностилетнего юбилея творчество скульптора было оценено серией выставок в Германии.

Немного экзотики вносит в экспозицию **Лейко Икемура**, художница, придерживающаяся восточных изобразительных традиций. Впрочем, она не остается в их плену, открывая миру свое вдохновение и с удовольствием применяя в технике рисунка темпера и пигменты, которые наносит на бумагу или холст с явственной природной структурой. Таинство горной природы и озера образуют в ее картинах ту среду, в которой суждено обитать ее персонажам.

За свою более чем столетнюю жизнь, **Коломан Сокол** получил множество наград во многих странах мира. Учился в пражской Академии изобразительных искусств у М. Швабинского и Ф. Т. Шимона, но и в Париже у Франтишека Купки. Затем сам преподавал в Мексике, оказав влияние своим выразительным центрально-европейским экспрессионизмом поколение известных мексиканских художников. Тем самым его творчество стало одной из значительных страниц истории искусства Америки. В определенных аспектах был близок Пикассо, который знал и уважал Коломана Сокола.

Петр Штепан, 2018
Искусствовед

Koloman Sokol (1902–2003)

THE PHILADELPHIAN INQUIRER, 1988

kombinovaná technika na papíře | *mixed media on paper*

60,6 x 45,5 cm

sign. SAMBO 30. XII. 1988 | *sign. SAMBO 30. XII. 1988*

Pablo Picasso (1881–1973)

PORTRÉT PIERREA CROMMELYNCKA, 22. 09. 1966 | *PORTRAIT OF PIERRE CROMMELYNCK, 22. 09. 1966*

akvatinta na papíře Vélín | *aquatint on the Vélín paper*

39 x 28 cm

signováno a číslováno "15/50" | signed and numbered "15/50"

Pablo Picasso (1881–1973)

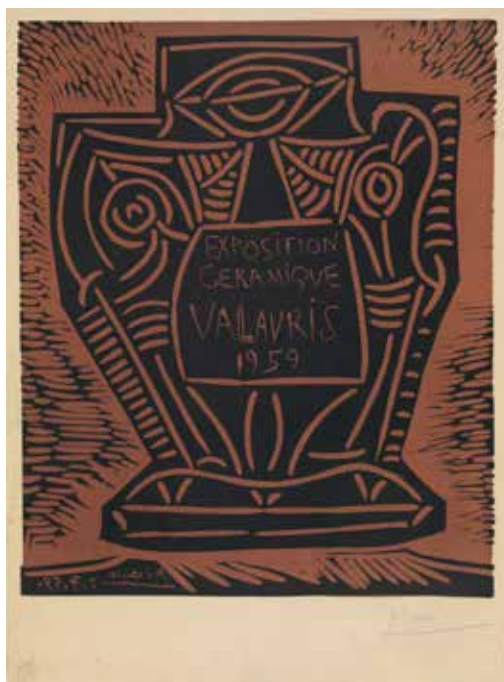
ODCHOD | *DEPARTURE*, 1951

litografie na papíře | *lithograph on paper*

36 x 44 cm

náklad: jeden z pěti autorských exemplářů | *edition: one of the five author's proofs*

Mourlot č. 201

Pablo Picasso (1881–1973)

EXPOSITION CERAMIQUE, VALLAURIS 1959

VÝSTAVA KERAMIKY, VALLAURIS | EXHIBITION OF CERAMICS, VALLAURIS

barevný linoryt na papíře | *colour linocut on paper*

75 x 62 cm

signováno a číslováno "149/175" | *signed and numbered "149/175"*

V ARÉNĚ: BODNUTÍ II. | IN THE ARENA: STING II, 1949

akvatinta na papíře Vélín | *aquatint on the Velin paper*

34,7 x 27,5 cm

Pablo Picasso (1881–1973)

SOUVENIRS D'ENFANCE: FÊTE DE RUE, AVEC BONHOMME ET EL GIGANTE, 1968

Vzpomínky z dětství: pouliční slavnost s Dobrákem a Obrem |

Memories from childhood: street festival with Good man and Giant

akvatinta na papíře Velin | *aquatint on the Velin paper*

22,3 x 28,9 cm / 34,8 x 42,1 cm

signováno a číslováno "6/50" | *signed and numbered "6/50"*

v desce datováno „4. 6. 68“ | *dated in the board „04. 06. 68“*

DANS L'ARÈNE: PICADOR ET TORERO, 1947

V aréně: picador a toreador | *In the arena: picador a toreador*

cukrovaná akvatinta na papíře Velin | *sugared aquatint on the Velin paper*

29,7 x 40,8 cm / 45,4 x 55,4 cm

v desce datováno "3. 3. 47" (zrcadlově obrácené) | *dated in the board "03. 03. 47" (reflective)*

Pablo Picasso (1881–1973)

LA GRANDE CORRIDA, 10. 03. 1949

Velký býčí zápas | *The Big Bullfighting*

litografie na papíře, 1. stav 10. 03. 1949 | *lithograph on paper, state I, 10.03.1949*

56 x 76 cm

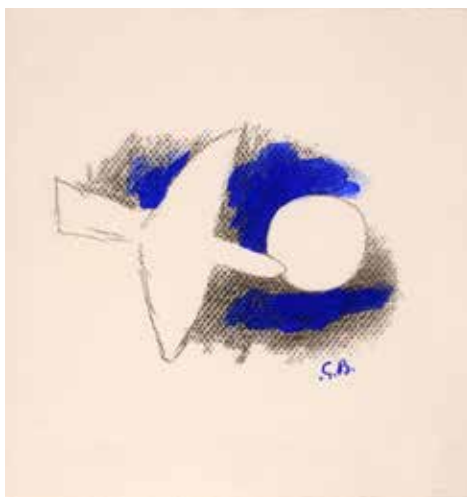
TROUPE D'ACTEURS, 17. 02. 1954

Skupina herců | *Troupe of Actors*

litografie na papíře Arches | *lithograph on the Arches paper*

50,1 x 65,7 cm

náklad: 50 + 5 AP; exemplář pro pana Mourlota | *edition: 50 + 5 AP; an example for Mr. Mourlot*

Georges Braque (1882–1963)

ARTHUR RIMBAUD VU PAR LES PEINTRES CONTEMPORAINS, 1958

17 x 23 cm

barevná litografie na papíře | *colour lithograph on paper*

první stav, zvýrazněno modrým kvašem, monogram v desce dole vpravo | *state I, highlighted by blue gouache, monogram in the board lower right*

LE CHAR, 1953

Vůz | Carriage

barevná litografie na papíře | *colour lithograph on paper*

50 x 65 cm

jeden z mála nesignovaných autorských exemplářů | *one of the few unsigned artist's proofs*

Georges Braque (1882–1963)

DESCENTE AUX ENFERS, 1961

Sestup do pekla | *Descent into hell*

barevná litografie na japonském papíře | *colour lithograph on the Japanese paper*

24 x 18,5 cm

signováno vpravo dole | *signed lower right*

DANS LE CIEL (OISEAU XV), 1958

V nebi | *In the Sky*

barevná litografie na papíře | *colour lithograph on paper*

24 x 32 cm

jeden z několika nesignovaných a nečíslovaných exemplářů | *one of the several unsigned and unnumbered examples*

Georges Braque (1882–1963)

JABLKA A LISTY | *APPLES AND LEAVES*, 1958

osmibarevná litografie na papíře | *lithography on paper in 8 colors*

30,5 x 45 cm

jeden z autorských exemplářů | *one of the artist's proofs*

první stav, monogram v desce dole vpravo | *state I, monogram in the board lower right*

Marc Chagall (1887–1985)

VÁLKA II. | WAR II, 1956/57

litografie na papíře | *lithograph on paper*

65,5 x 50,3 cm

jeden z autorských tisků před vlastním nákladem 20 signovaných a číslovaných exemplářů | *one of the author's proofs before edition of 20 signed and numbered examples*

Souborné dílo Mourlot č. 157 | *Mourlot No. 157*

Marc Chagall (1887–1985)

VISION DE PARIS, 1952

barevná litografie na papíře | *colour lithograph on paper*

35,6 x 54,2 cm

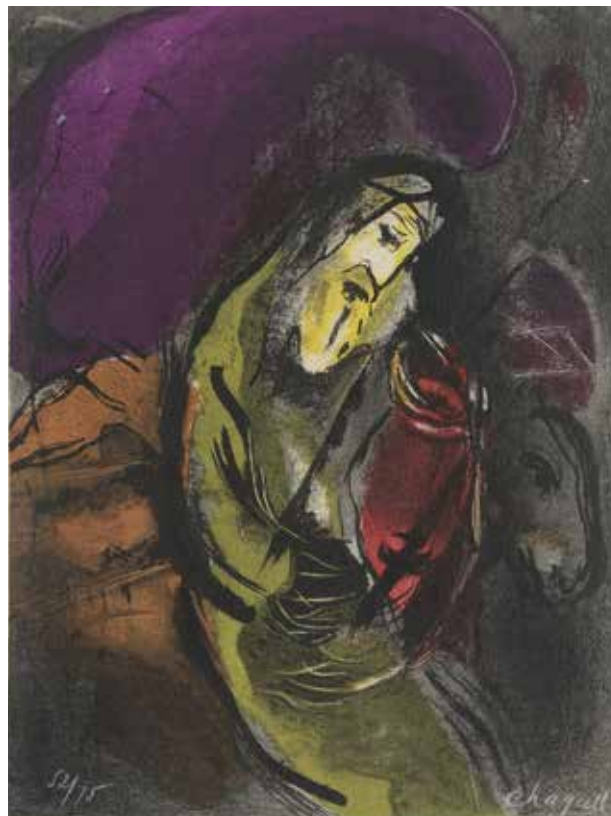
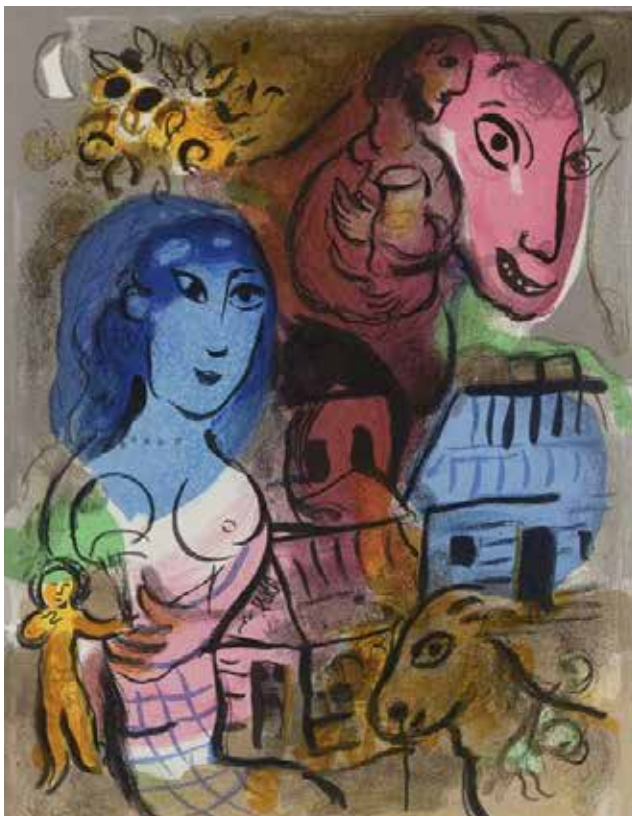
zkušební tisk před vlastním nákladem 75 podepsaných a číslovaných exemplářů | *trial proof before edition of 75 signed and numbered examples*

APRÈS L'HIVER, MAI 1972

barevná litografie na papíře Velin | *colour lithograph on the Velin paper*

51 x 66 cm / 32 x 44 cm

nesignováno a nečíslováno, náklad neznámý | *unsigned and unnumbered, edition unknown*

Marc Chagall (1887–1985)

XXE SIÈCLE – HOMMAGE À MARC CHAGALL, 1969

barevná litografie na papíře | *colour lithograph on paper*

50 x 36 cm

zkušební tisk před vlastním nákladem 75 podepsaných a číslovaných exemplářů | *trial proof before edition of 75 signed and numbered examples*

JEREMIAS, PARIS 1956

barevná litografie na papíře | *colour lithograph on paper*

37,5 x 26,5 cm

signováno a číslováno "52/75" | *signed and numbered "52/75"*

Marc Chagall (1887–1985)

TÁMAR – JUDOVA SNACHA | TAMAR, JUDAH'S DAUGHTER-IN-LAW, 1960

barevná litografie – ilustrace Bible | colour lithograph – illustration of the Bible

35,5 x 26 cm

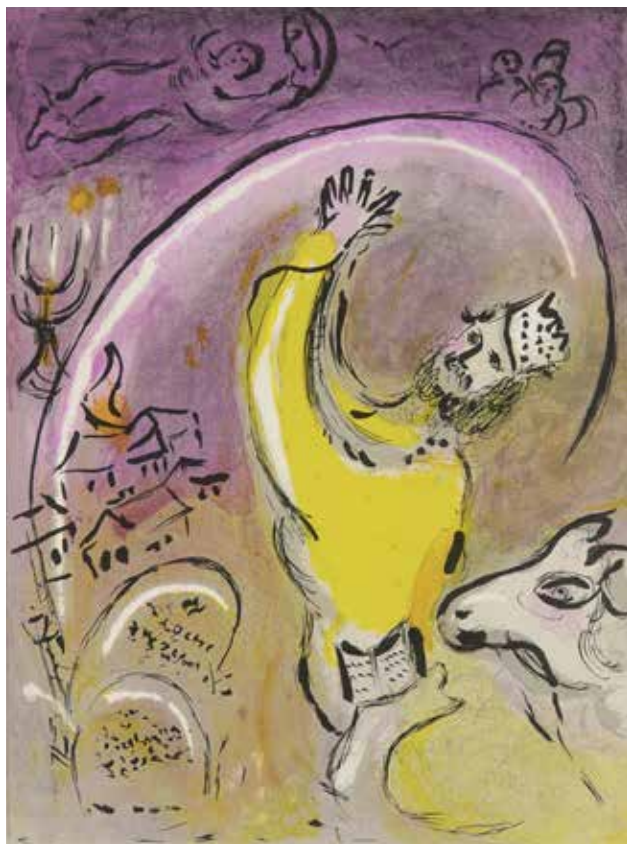
Souborné dílo Mourlot č. 243 | Mourlot No. 243

SÁRA A ANDĚLÉ | SARAH AND THE ANGELS, 1960

barevná litografie – ilustrace Bible | colour lithograph – illustration of the Bible

35,5 x 26 cm

Souborné dílo Mourlot č. 240 | Mourlot No. 240

Marc Chagall (1887–1985)

ŠALAMOUN | SOLOMON, 1956

barevná litografie – ilustrace Bible | *colour lithograph – illustration of the Bible*

35,5 x 26 cm

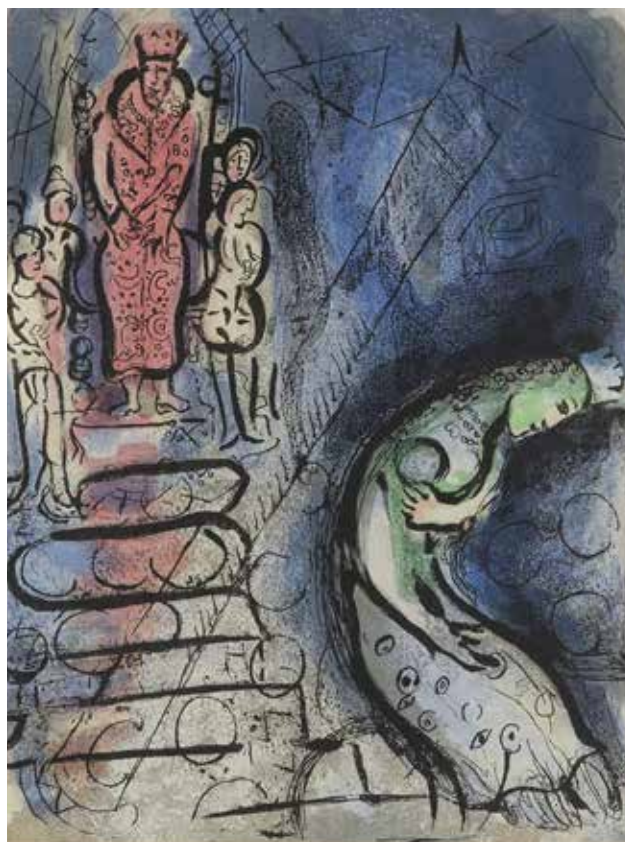
Souborné dílo Mourlot č. 131 | *Mourlot No. 131*

MICHAL ZACHRAŇUJE DAVIDA | MICHAL SAVES DAVID, 1960

barevná litografie – ilustrace Bible | *colour lithograph – illustration of the Bible*

35,5 x 26 cm

Souborné dílo Mourlot č. 250 | *Mourlot No. 250*

Marc Chagall (1887–1985)

AHASVER VYHÁNÍ KRÁLOVNU VAŠTI | *AHASUERUS EXPELS QUEEN VASHTI*, 1960

barevná litografie – ilustrace Bible | *colour lithograph – illustration of the Bible*

35,5 x 26 cm

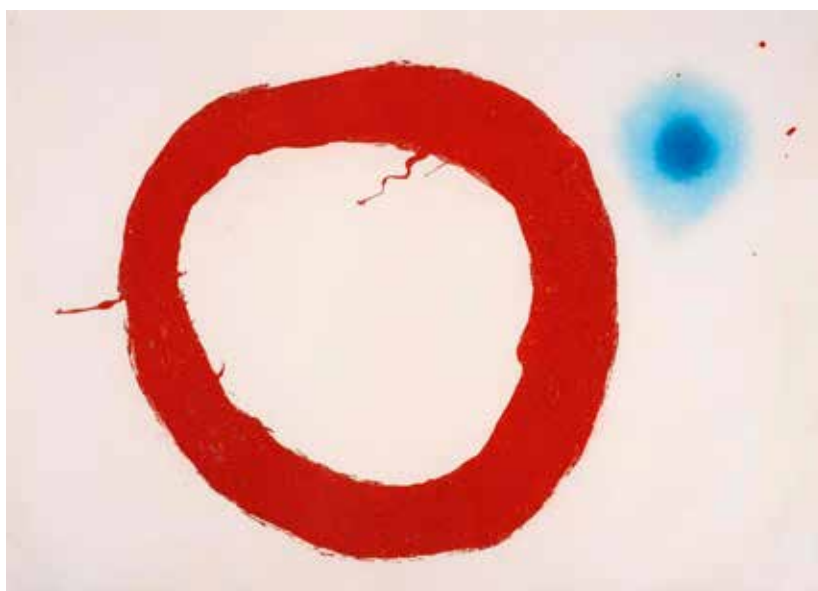
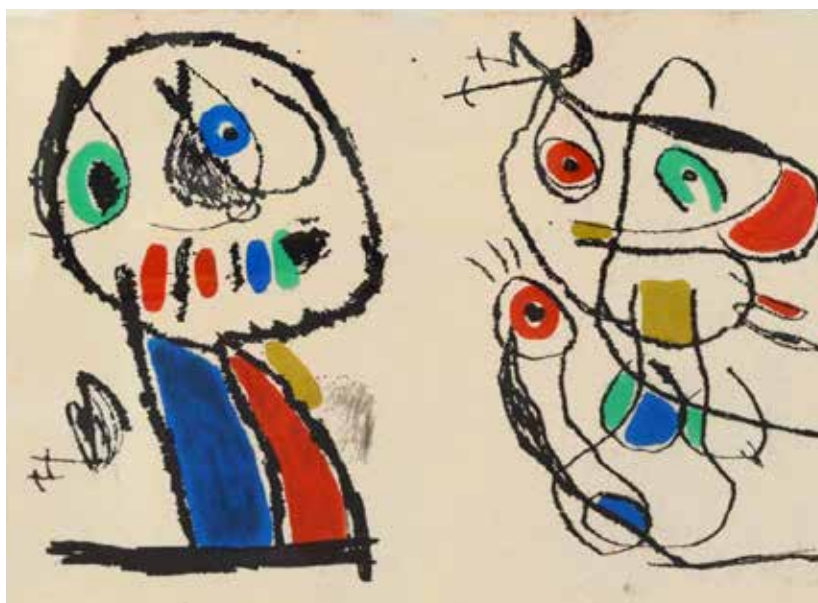
Souborné dílo Mourlot č. 251 | *Mourlot No. 251*

ADAM A EVA – VYHNÁNÍ Z RÁJE | *ADAM AND EVE – EXPELLED FROM PARADISE*, 1960

barevná litografie – ilustrace Bible | *colour lithograph – illustration of the Bible*

35,5 x 26 cm

Souborné dílo Mourlot č. 137 | *Mourlot No. 137*

Joan Miró (1893–1983)

LE COURTISAN GROTESQUE, 1974

akvatinta na papíře | *aquatint on paper*

42,5 x 59 cm

jeden z mála nesignovaných a nečíslovaných exemplářů před vlastním nákladem 110 signovaných a číslovaných exemplářů | *one of the few unsigned and unnumbered examples before edition of 110 signed and numbered examples*

LAPIDARI, 1981

akvatinta na papíře | *aquatint on paper*

35 x 48 cm

zkušební tisk v této variantě, bez vlastního nákladu | *trial proof of this variant, without real edition*

Dupin 1142, Cramer 251, Mi24

Joan Miró (1893–1983)

LE FANTÔME DE L'ATELIER, 1987

lept, akvatinta na papíře | *etching, aquatint on paper*

90 x 63 cm

podpis na zadní straně, podepsané Emiliem Miró | *stamped signature on the reverse, marked and signed by Emilio Miró*

náklad: 65 exemplářů, číslováno "14/65" | *edition: 65 examples, numbered "14/65"*

Joan Miró (1893–1983)

TRACÉ SUR LA PAROI V, 1967

lept, akvatinta a karborundum na papíře | *etching, aquatint and carborundum on paper*

73,5 x 104 cm

signováno a značeno (é. a.), autorský exemplář, který Joan Miró věnoval Robertu a Lydii Dutrou, náklad 75 exemplářů a několik H. C. exemplářů
signed and marked (é.a.), author's proof, wich Joan Miró dedicated to Robert and Lydia Dutrou, edition of 75 examples and several H. C. examples

Joan Miró (1893–1983)

FLUX DE L' AIMANT, 1964

suchá jehla na papíře | *drypoint on paper*

49 x 58 cm

monogram a označení: „H.C.“ II/XX | *monogram with marked: „H.C.“ II/XX*

Dupin č. 384 | *Dupin No. 384*

FLUX DE L' AIMANT, 1964

suchá jehla na papíře | *drypoint on paper*

49 x 58 cm

monogram a označení: „H.C.“ II/XX | *monogram with marked: „H.C.“ II/XX*

Dupin č. 380 | *Dupin No. 380*

FLUX DE L' AIMANT, 1964

suchá jehla na papíře | *drypoint on paper*

48 x 58 cm

monogram a označení: „H.C.“ II/XX | *monogram with marked: „H.C.“ II/XX*

Dupin č. 378 | *Dupin No. 378*

Joan Miró (1893–1983)

PEINTURES SUR PAPIER – DESSINS | MALBY NA STĚNĚ – KRESBY, 1971

(plakát vytvořený pro výstavu v Galerii Maeght v Paříži) | (a poster draft for exhibition in Galerie Maeght in Paris)

kolorovaná litografie na papíře Valin – Arches | colour lithograph on the paper Velin – Arches

160 x 120 cm

signováno a čílováno "45/50" | signed and numbered "45/50"

Joan Miró (1893–1983)

UNTITLED, 1975

SALVADOR ESPRIU, ESPRIU-MIRO

barevná litografie na papíře | *colour lithograph on paper*

110 x 90 cm

signováno a číslováno "45/50" | *signed and numbered "45/50"*

Antoni Tàpies (1923–2012)

SAG, 1991

barva a lak na plátně | *paint and varnish on canvas*

81 x 100 cm

Andy Warhol (1928 –1987)

JOSEPH BEUYS IN MEMORIAM, 1986

barevný sítotisk na kartónu | *colour screen-print on the cardboard*

81,3 x 61 cm

náklad: 90 + 20 AP, Ex. AP 15/20, 5PP, 5 HC, tiskař: Rupert Jasen Smith, New York, spoluvydavatel Galerie Bernd Klüser a Editions Schellmann, Mnichov a New York | *edition: 90 + 20 AP, Ex. AP 15/20, 5PP, 5 HC, printer: Rupert Jasen Smith, New York, co-publisher Bernd Klüser Gallery and Editions Schellmann, Munich and New York*

NEIDENTIFIKOVANÁ ŽENA | UNIDENTIFIED FEMALE, 1986

grafit a barevná papírová koláž na papíře | *graphite and colored paper collage on paper*

79,6 x 66 cm

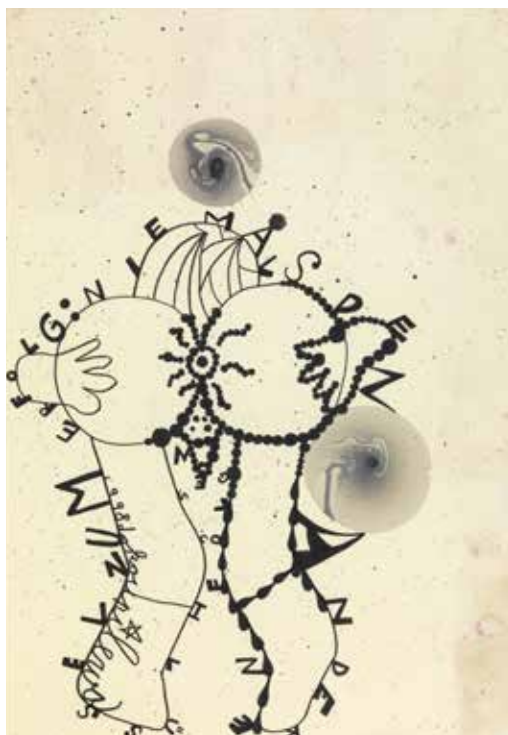
Andy Warhol (1928 –1987)

KLADIVO A SRP | *HAMMER AND SICKLE*, 1977

barevný síťotisk na papíře Velin | *colour screen-print on the Velin paper*

76,2 x 101,9 cm

náklad: 50 + 10 AP + 2 PP, 1 HC Ex., zkušební tisk, pravděpodobně unikát na papíře, tiskař: Rupert Jasen Smith, New York, publikováno Andy Warhol Enterprises, Inc. New York | *edition: 50 + 10 AP + 2 PP, 1 HC Ex., trial proof – most likely a rarity on paper, printer: Rupert Jasen Smith, New York, published by Andy Warhol Enterprises, Inc. New York*

Jiří Georg Dokoupil (*1954)

BEZ NÁZVU | UNTITLED, 1998

inkoust na papíře | *ink on paper*

50 x 35 cm

BEZ NÁZVU | UNTITLED, 2002

kombinovaná technika na papíře | *mixed media on paper*

70 x 49 cm

signováno a datováno na zadní straně | *signed and dated on the reverse*

Jiří Georg Dokoupil (*1954)

STŘÍBRNÝ JEŽÍŠ | *SILVER JESUS*, 2012

akryl a saze na plátně | *acrylic and soot on canvas*

81 x 100 cm

Jiří Georg Dokoupil (*1954)

BEZ NÁZVU | UNTITLED, 2013-2016

akryl a mýdlové bubliny na plátně | *acrylic and soap bubbles on canvas*
115 x 95 cm

Jiří Georg Dokoupil (*1954)

BEZ NÁZVU | UNTITLED

akryl a mýdlové bubliny na plátně | *acrylic and soap bubbles on canvas*

145 x 145 cm

signováno na zadní straně a nedatováno | *signed on the reverse and undated*

A. R. Penck (1939–2017)

BEZ NÁZVU | UNTITLED (H)

lept a akvatinta na papíře | *etching and aquatint on paper*

29,5 x 49,5 cm / 56,5 x 78,5 cm

signováno a značeno | *signed and marked „e.a.“*

BEZ NÁZVU | UNTITLED (G)

lept a akvatinta na papíře | *etching and aquatint on paper*

29,5 x 49,5 cm / 56,5 x 78,5 cm

signováno a značeno | *signed and marked „e.a.“*

A. R. Penck (*1939)

BEZ NÁZVU | UNTITLED (F)

lept a akvatinta na papíře | *etching and aquatint on paper*

29,5 x 49,5 cm / 56,5 x 78,5 cm

signováno a značeno | *signed and marked „e.a.“*

BEZ NÁZVU | UNTITLED (E)

lept a akvatinta na papíře | *etching and aquatint on paper*

29,5 x 49,5 cm / 56,5 x 78,5 cm

signováno a značeno | *signed and marked „e.a.“*

Otto Dix (1891–1969)

DÁMA | DAME, 1922

suchá jehla a lept na papíře | *dry point and etching on paper*

49,8 x 43,5 cm/ 34,7 x 28,1 cm

náklad: 50 exemplářů, číslováno 26/50, vydal: Heinar Schilling v Drážďanech jako portfolio |

edition: 50 Ex., numbered 26/50, published by Heinar Schilling in Dresden as a portfolio

Emil Cimiotti (*1927)

ALPHA, 2011

hrubě broušený bronz na ocelovém podstavci | *rough bronze on steel pedestal*
169 x 86 x 54 cm

Eduardo Arroyo (*1937)

FAUST, 1976

koláž z brusného papíru na dřevotřískové desce | *collage of sandpaper on the hardboard*
79,7 x 65 cm

Horst Antes (*1936)

2. ČERVENÁ HLAVA (S ČERVENOU ČEPICÍ) | 2nd RED HEAD (WITH A RED CAP), 1970

akryl na plátně | *acrylic on canvas*

70 x 60,5 cm

David Hockney (*1937)

YVES MARIE, 1974

litografie na modrošedém papíře Rives-Velin | *lithograph on blue-grey-printed paper Rives-Velin*

68,5 x 56 cm

signováno a datováno, vlevo dole značeno tužkou „colour trial proof“ a reliéfním razítkem |

signed and dated, at the bottom left marked by pencil „colour trial proof“ and marked by embossed stamp

(zkušební tisk | *trial proof*)

David Hockney (*1937)

GREGORY EVANS, 1976

litografie na papíře | *lithograph on paper*

106 x 75 cm

signováno a číslováno „80/90“ | *signed and numbered „80/90“*

Hans Uhlmann (1900–1975)

BEZ NÁZVU | UNTITLED, 1951

inkoust a rákosové pero na lehce strukturovaném papíře Velin | *ink and reed pens on the slightly textured Velin paper*
44 x 58 cm

Markus Lüpertz (*1941)
POLE | *FIELD*, 2001
olej na plátně | *oil on canvas*
100 x 80 cm

Victor Vasarely (1906–1997)

ZUR-3, 1976

olej na dřevě | *oil on wood*

45 x 45 cm

Imi Knoebel (*1940)

DRUNTER UND DRÜBER Z 5, 2007

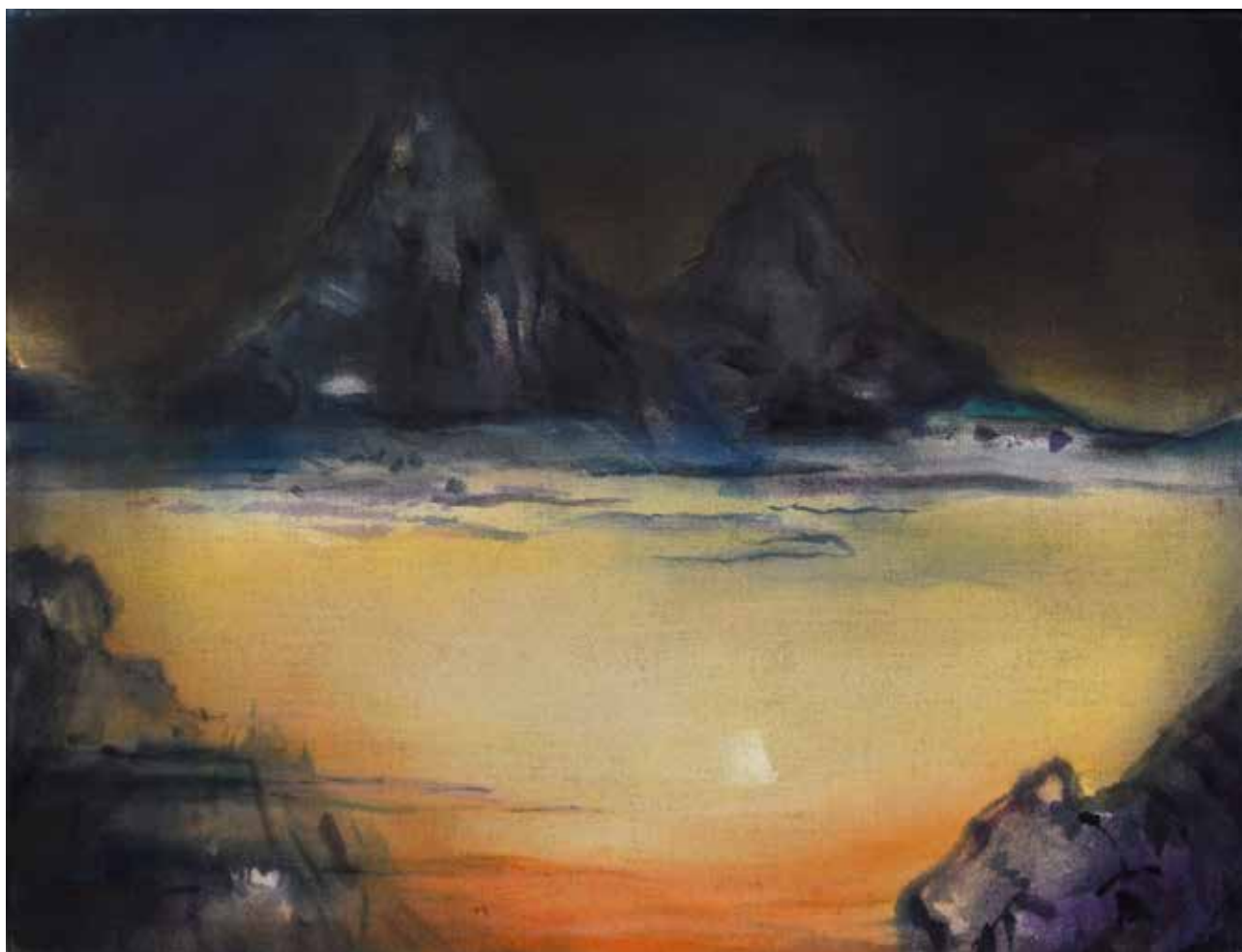
(Pod tím a nad tím Z 5 | *Over and over Z 5*)

akryl na dibond a fólii | *acrylic on dibond and foil*

102,5 x 72 cm

Georg Baselitz (*1938)
KŘOVÍ | BUSHES, 1969
tužka na papíře | *pencil on paper*
43,5 x 58 cm

Leiko Ikemura (*1951)

JEZERO S TYGREM | LAKE WITH TIGER, 2009

olej na jutě | *oil on jute*

90 x 120 cm

Tento katalog vychází u příležitosti výstavy | *This catalogue is published on the occasion of the exhibition*

Letní setkání | Summer Encounters

3. 7. - 31. 10. 2018

© Galerie MIRO

kostel sv. Rocha | *Saint-Roch Church*

Strahovské nádvoří 1/132

118 00 Praha 1, České republika

tel. / fax: +420 233 354 066

e-mail: info@galeriemiro.cz

www.galeriemiro.cz

www.trebbia.eu

Ve spolupráci | *In cooperation:*

Galerie Michael Haas, Berlin / Zürich

Vydavatel | *Publisher:*

Míro Smolák

Texty | *Text:*

Petr Štěpán

Překlad | *Translation:*

MOUDRÝ PŘEKLAD, s.r.o. (English, Deutsch)

Sergey Zhelyabovskiy (Русский)

Fotografie | *Photos*

Oto Palán, Archiv Galerie Michael Haas | *Archive of the Michael Haas Gallery*

Grafická úprava | *Design:*

Elena Pecenová

Technicko-grafická spolupráce | *Technical-graphic support:*

Dominik Bílo

Redakční spolupráce | *Editorial collaboration:*

Tatiana Pohojská, Anna Kužmová

Tisk | *Print:*

Kateřina Rakovská – Monet

ISBN 978-80-87700-19-8

Náklad | *Edition* 500 ks | *pc*

červenec | *July* 2018

miro[®]
GALERIE

Galerie MIRO Praha

